

patenterbarhet leder till färre tvksamman eller oriktiga patent och gör det lättare att undanröja oriktigt meddelade patent. Enhetliga regler tar bort de konkurrensskillnader som följer av dagens variationer i nationell praxis där en produkt kan vara patenterbar i ett EU-land men sakna skydd i ett annat EU-land.

Genom tydligare regler för patenterbarhet ska direktivet också säkerställa att EU inte går i riktning mot det amerikanska rättsläget som tillåter patent på affärsmetoder och andra metoder som saknar tekniskt bidrag. I USA ställs inget krav på att en datorrelaterad uppfinning ska innebära ett tekniskt bidrag. Det räcker att uppfinningen medför ett användbart, konkret och nåbart resultat. Detta har lett till att man i USA beviljar patent på rena affärsmetoder som inte har någon teknisk nyhet. Sverige anser att direktivet måste dra en tydlig gräns mot det amerikanska rättsläget så att det inom EU meddelas patent endast för tekniska innovationer.

Patenterbarhet för datorrelaterade uppfinningar är en viktig fråga, vilket inte minst debatten om direktivförslaget har visat. Idag sker rättsutvecklingen framför allt genom beslut av domare vid EPO. Ett direktiv innebär att frågan hamnar under folkvalda politikernas inflytande. Det skapas en EU-ramlag som sätter gränser för praxis och binder upp patentmyndigheterna, både EPO och de nationella myndigheterna. Detta är något som Sverige välkomnar.

Sverige vill inte att direktivet ska innebära utökade möjligheter att skydda datorrelaterade uppfinningar, dvs. det ska inte bli lättare att patentera och skyddet ska inte heller bli starkare. Målsättningen är tvärtom att gränserna för skyddet ska bli tydligare.

Rådets gemensamma ståndpunkt

Sverige stödjer den gemensamma ståndpunkt som antogs av rådet den 7 mars 2005. Sverige anser att rådets gemensamma ståndpunkt utgör en balanserad lösning. De grundläggande artiklarna baseras på principer från viktigare avgöranden från EPO. Dessa principer är sedan flera år vägledande i Europa och har visat sig ge europeiska företag fullgoda möjligheter att skydda sina datorrelaterade uppfinningar. Samtidigt har regelverket inte medfört otillbörliga hinder för tredje part. Den gemensamma ståndpunkten innebär ingen utvidgning av möjligheterna att skydda datorrelaterade uppfinningar.

Den gemensamma ståndpunkten tydliggör vad som är patenterbart, särskilt i förhållanden till datorprogram i sig och affärsmetoder utan något tekniskt bidrag som inte ska kunna patenteras. I den hittillsvarande europeiska praxisen har detta bedömts olika. Genom ståndpunkten dras tydligare gränser. Härigenom hindras att EU går i riktning mot den amerikanska rättsutvecklingen. Gränsdragningen sker framförallt genom kravet att det måste finnas ett tekniskt bidrag för att patent ska kunna beviljas (artikel 3). Även på andra ställen markeras att patent på datorprogram i sig och affärsmetoder utan